

[Christophersen.]

i udvalget som sagt kan få afklaret de mere tekniske problemer, og at vi også kan få en rimelig løsning på det forhold, jeg talte om tidligere, nemlig en mere specificeret regel for, hvordan tilbagebetalingen skal finde sted.

Gunnar Jensen: Hvis en far går med sit barn langs en kaj og på letsindig måde går og pjatter og puffer det ud i havnen, kan der opstå det spørgsmål, om en tilskuer, der er kommet med kraftige advarsler, også bør hjælpe med at redde barnet i land. Ud fra en moralsk betragtning kan man vist ikke undlade dette, men så skal barnet ikke puffes i vandet én gang til.

Boligministeren udtalte sidste år, at nu ville der ikke blive fremsat flere kortsigtede lovforslag, nu skulle der kun være langsigtede problemer tilbage. Når det i dag er nødvendigt at fremsætte dette lovforslag, er boligministeren i høj grad skyldig i situationen. Når så mange bygger parcelhuse i stedet for at leje sig ind i almennyttigt boligbyggeri, er det, fordi så mange vil sikre sig et parcelhus, inden der fra regeringens side lægges nye byrder på parcelhusejere. Erfaringerne med byggemomsen sidste sommer og gennemførelsen af en særlig statsafgift på 2½ pct. og øvrige restriktioner i efteråret gør folk nervøse.

Disse problemer har en selvforstærkende karakter; i samme retning går det, når lejeren ikke tør indbetale indskud i ny lejlighed af frygt for at miste sine penge, og her opstår der et akut problem. Det er vi, som det er blevet sagt fra anden side, også fra radikal side, parat til at se velvilligt på i boligudvalget, fordi det er et akut problem. Hvis tomme lejemål på samme måde forøger lejen for en lejer, som aldrig selv har haft noget med byggeriet at gøre, så skaber det selvfølgelig nye problemer og igen af selvforstærkende karakter. Også dette akutte problem vil vi være med til at se på i boligudvalget.

Selv om jeg altså er ked af, at boligministeren ikke kunne leve op til sine egne udtalelser sidste år om, at der ikke ville komme flere kortsigtede lovforslag, vil vi vise os fra den pæne side og hjælpe boligministeren med at få sit barn op af havnen. Vi vil hjælpe, hvis boligministeren er indstillet på

at lade sig hjælpe, idet vi går ud fra, at dette i hvert fald må være hjælp til selvhjælp.

Vi vil som sagt se velvilligt på lovforslaget i boligudvalget og håber så til gengæld, at det er sidste gang, vi skal beskæftige os med kortsigtede boliglovforslag. Næste gang, inden længe håber vi, kommer der forhandling om og forslag til en langsigtet boligpolitik.

Maigaard: Jeg må foranlediget af den sidste taler sige, at faderen hedder Hastrup, det synes jeg lige man skal være opmærksom på, når man snakker om druknede børn. Faderen hedder Hastrup.

Dernæst skal jeg gøre et par bemærkninger til de foreslåede ændringer. Forslaget om at udvide landsbyggefondens virke kan vi tiltræde, det synes vi er praktisk og rigtigt. Om det andet, altså dette med at sikre beboerindskud i tilfælde af likvidation, vil jeg sige, at det utvivlsomt er godt ment, men jeg vil godt spørge, om det er heldigt. For det første fordi det jo er sådan, at halvdelen af indskuddet i reglen bruges til istandsættelse; det er altså halvdelen af indskuddet, der i givet fald kan komme i klemme. For det andet fordi jeg gerne vil sætte et spørgsmålstegn ved visdommen i at bruge ordet likvidation i den situation, som en række almennyttige selskaber står i. For sagen er jo nok den, at de vanskeligheder, der er med udlejningen, ikke rammer de eksisterende boliger. Der bliver ikke tale om nogen form for likvidation i noget almennyttigt boligselskab, for det er det, der mindst kan betale sig for de pengeinstitutter, der er involveret. De skal nok holde liv i sagen.

Det, der er interessant i denne sammenhæng, er, at vanskelighederne reageres over på de nye boliger, på dem, man planlægger, og dem, man projekterer. Det har man gjort i boligministeriet med kakkelovns-cirkulæret, og det gør man også i pengeinstitutterne. Det synes jeg nok var værd at overveje, altså at tage højde for udlejningsvanskelighederne fra den led, i hvert fald i forholdet til pengeinstitutterne.

Jeg synes godt man kunne præcisere over for bankerne, man kunne i givet fald gøre det i kapitalmarkedsrådet — ikke mindst fordi bankerne jo har delt den sociale kvota imellem sig: så meget skal den bank have,